

Relația dintre școală și familie

După cei 7, mai nou, 6 ani de-acasă, școala are un rol primordial în asigurarea educației copiilor. Educația este o acțiune la care își dau concursul școala, familia, întreaga societate. Colaborarea între toți factorii educaționali, în primul rand între școală și familie, este impetuos necesară.

Școala nu-și poate realiza pe deplin sarcinile, mai ales cu elevii care rămân în urmă la învățătură, dacă nu cunoaște condițiile familiale de muncă și viață ale copiilor. Apoi, o serie de aspecte ale comportamentului elevilor, absențe, disciplină, mod de reușită la învățătură etc., nu se pot cunoaște și rezolva în modul cel mai cel mai eficient fără contactul cu familia. Părinții nu pot cunoaște pe deplin psihologia copilului lor dacă nu află și modul lui de comportare în condițiile școlare. Activitatea de acasă este o continuare a activității pedagogice de la școală și invers-activitatea de la școală este o continuare a activității de acasă. Întregul proces de educație și, mai ales, de instrucție se realizează atât la școală, cât și acasă.

Școala colaborează cu familia în domeniul învățării elevului, în domeniul comportamentului, în domeniul dezvoltării lui fizice, intelectuale, morale și estetice, în domeniul deprinderilor și priceperilor de muncă, igienico-sanitare, în domeniul activităților libere, angajării copilului în diferite domenii de activitate în afară de clasă și școală.

La ședințele cu părinții trebuie să se vorbească pe larg despre modul în care aceștia își pot ajuta copiii în învățarea lecțiilor, dar mai ales în controlul temelor de casă. Copilul nu trebuie să vină la școală cu teme nefăcute. De aceea, părinții trebuie să cunoască cum se controlează și cum poate fi ajutat copilul în cazul în care întâmpină unele greutăți în realizarea lor. Totodată, părinții trebuie să cunoască dacă copilul lor are o comportare corectă față de învățător și colegii de clasă, dacă purtarea lui pe stradă și în alte locuri este corespunzătoare.

“A-ți învăța copiii să facă bine, înseamnă a le lăsa moștenirea cea mai prețioasă”(Mantegazza).

Rolul familiei în educația copilului nu încetează la vârsta școlarității. Este greșită concepția unor părinți, de felul:”l-am dat la școală, să-l învețe dascălul”. Școala și dascălul nu pot suplini cu totul lipsa de preocupare a unui părinte. Efortul educativ își găsește eficiența dorită atunci când între cei doi factori, școală și familie, există o conlucrare în interesul comun al educării copilului. Severitatea este necesară, dar cu măsură, altfel copilul crește timorat de gândul pedepsei, începe să mintă și se îndepărtează de părinți. Mai gravă este situația când părinții sunt împărțiți în “tabere”, unul sever și celălalt indulgent. Într-un asemenea climat familial nu se realizează o educație sănătoasă.

La polul opus “familiei severe” se întâlnește “familia permisivă”, familie în care toți se învârt în jurul mofturilor copilului. Un astfel de copil va ajunge egoist, pentru că în familia sa el a cunoscut numai drepturi nu și îndatoriri. Cu acești copii se lucrează greu și devin dificili, deoarece ei cred că și la școală vor avea parte de aceleași privilegii.

Mediul influențează, iar educația acționează nu însă independent, ci corelativ. Școlarul din clasa I învață sub influența impulsurilor adulților. Dorința sa de a se adapta statutului de școlar se naște și sub influența dorinței de a-i bucura pe părinți sau măcar de a nu-i supăra și a-și atrage o sancțiune din partea acestora.

Treptat, intervine în motivație dascălul, prin rolul psihologic pe care-l joacă în raport cu copiii. Dascălul trebuie să fructifice această “deschidere” a personalității școlarului mic spre trebuința de a afla, de a cunoaște, pentru a-i cultiva atașamentul față de școală și învățătură, dragostea și interesul pentru cunoaștere.

După John Dewey, ”educația este un proces al vieții și nu o pregătire pentru viață. Cred că școala trebuie să reprezinte viața actuală, viață tot atât de reală și de vitală pentru copil ca aceea pe care el o duce în familia sa, cu vecinii săi, pe locurile lui de joacă”.

Fiecare copil este unic în felul lui, este o minune irepetabilă și ar fi păcat ca prin acțiunea noastră să uniformizăm aceste individualități. Personalitatea micului școlar este în formare, deoarece este rezultatul unei evoluții lungi, care are loc, în primul rând, în condițiile interacțiunii cu mediul social.

Învățătorul este și va rămâne “izvorul viu” al unei vieți deloc ușoare, cu multe “cărări întortocheate, pe care are misiunea de a-i conduce pe copii spre “ținta reușitei”.

PROF. CIORĂSCU CAMELIA

"Pentru mine, cuvântul primar înseamnă părinte al unei familii numite generic comunitate locală"

Interviu cu primarul comunei Obrejița, domnul Pardos Nicu

1. Ce înseamnă pentru dumneavoastră funcția pe care o aveți?

Trebuie să recunosc că funcția de primar a devenit de-a lungul timpului, una din cele mai râvnite poziții pentru un politician local. Această funcție mi-a oferit imensa posibilitate de a cunoaște mai bine cetățenii comunei, de a mă apropia sufletește de ei, de a le ști necazurile, de a împărți bucuriile cu ei, de a-i ajuta. Această funcție te schimbă ca și om, întrucât ajungi să cunoști neajunsurile și bucuriile unei întregi comunități, nu numai ale unei singure persoane. Bineînțeles că această funcție înseamnă pentru mine un ansamblu de atribuții și responsabilități, atât legale cât și morale, care trebuie îndeplinite în mod profesionist, imparțial și legal. Pentru mine, spiritual, cuvântul primar înseamnă părinte a unei familii numite generic comunitate locală.

2. Cum vedeți comuna Obrejița în 10 ani, timp în care dvs. să fiți primar?

Aș vedea comuna Obrejița o comună europeană în 10 ani, dacă nu s-ar mai face această discriminare politică la împărțirea de fonduri. Întâi trebuie să educăm cetățeanul pentru a ști ce înseamnă o comună europeană.

Aș vedea comuna Obrejița o comună care să dispună de toate serviciile de utilități publice: transport, energie termică, canalizare, asfaltare, o comună care să atragă investitori străini pentru crearea unor locuri de muncă, chiar și la nivel local. Așezarea geografică a comunei este una excelentă, fondurile ne lipsesc. O dată cu noua tehnologie se simte nevoia ca în cadrul instituției să avem și oamenii care să se implice și care să cunoască procedura de atragere de fonduri inclusiv europene. Pentru transformarea comunei Obrejița în una de nivel european, așa cum e și visul meu, ar trebui o mai mare îndrumare, sprijin, cooperare cu celelalte autorități și instituții, atât la nivel local, cât și la nivel central.

3. Știm că v-ați implicat și în activitățile școlare. Cum vi se par activitățile desfășurate în școala noastră ?

Pe lângă faptul că sunt educative, sunt adaptate atât la nivelul școlii, cât și al vârstei elevilor. S-au desfășurat diverse activități la școală prin care au fost puse în prim plan spiritul de inițiativă și de creativitate al elevilor.

4. Aveți vreun sfat pentru elevii școlii?

Da, am un sfat pe care orice primar îl are și anume: “învățați, învățați și iar învățați”.

5. Cum vă împăcați cu locuitorii comunei?

Foarte bine, bine, mai puțin bine. Sunt cetățeni care apreciază activitatea mea depusă în cele două mandate și, dacă mă ajută Dumnezeu, sper și la al treilea mandat, de ce nu și la mai multe chiar. Am avut un rol decisiv pentru reînființarea comunei. Sunt și detășeni, de ce să nu recunosc, care nu apreciază activitatea mea. Nu ai cum să-i împaci pe toți. Nu pot să spun decât că încerc să fiu același primar pentru toți cetățenii comunei Obrejița.

6. Cum credeți că ar trebui să fie cetățeanul perfect?

Să știți că omul perfect nu există, dar cetățeanul perfect da. Și afirm cu tărie lucrul acesta. O să vă enumăr câteva însușiri ale cetățeanului perfect: participă activ la luarea deciziilor ce privesc întreaga comunitate și ajută la punerea în executare a acestora, face propuneri în diverse domenii de activitate, se îngrijește de aspectul casei sale, are un comportament civilizat, își plătește la timp dările către stat, participă, la propunerea primarului sau a altor autorități sau instituții, la dezbateri publice pe diferite teme, ia măsuri și se îngrijește de protecția mediului, nu săvârșește infracțiuni sau alte abateri.

Nu cred că un cetățean nu poate să nu îndeplinească aceste atribuții, refuz să cred acest lucru.

7. Aveți vreun model pe care îl urmați?

Modelul meu în carieră și în viața de zi cu zi este unul spiritual, nu este un lider politic sau cine știe ce personalitate, ci este bunicul meu din partea mamei, Toma Pavel, fost președinte CAP Bogza, județul Vrancea.

8. Ce planuri aveți pentru viitor?

În primul rând să fiu sănătos că asta este cel mai important, să candidez și să câștig și al treilea mandat pentru a putea duce la bun sfârșit proiectele pe care le-am propus pentru comună, o parte din ele fiind deja începute.

COPACUL FERICIRII

Zambeste tuturor
Construieste un album de familie
Numara stelele . Imita o persoana pe care o iubesti.
Suna-ti amicii. Spune-i cuiva „Mi-e dor de tine!”
Vorbete cu Dumnezeu . Redevinocopilul de altadata
Sari coarda . Uita cuvantul „ranchiuna”. Spune „DA”
Tine-ti promisiunile . Razi! Cere ajutor , Schimba-ti pieptanatura
Fugi.....Canta.....Aminteste-ti de o aniversare . Ajuta un om nevoias.
Termina un proiect . Gandeste! Iesi pentru a te distra. Oferă-te voluntar.
Daruieste-ti o baie cu spuma. Fa cuiva o favoare . Asculta cantecul greierilor.
Viseaza cu ochii deschisi . Inchide televizorul si vorbeste. Fii amabil!
Da-ti voie sa gresesti. Iarta! Multumeste-i lui Dumnezeu pentru soare.
Demonstreaza-ti fericirea. Fa un cadou. Accepta un compliment. Priveste o floare
cu atentie. Interzice-ti sa spui „ Nu pot !” vreme de o zi. Traieste-ti clipa! Continua
o traditie a familiei . Incepe o alta zi. Azi nu iti fa griji ! Practica curajul in lucrurile
mici

Ajuta un vecin la greu. Mangaie un copil care sufera. Asculta un prieten.
Priveste fotografiile vechi. Imagineaza-ti valurile marii. Joaca-te cu jucaria ta
de plus. Da-ti voie sa fii simpatic. Saluta-ti primul noul vecin.
Fa-l pe cineva sa se simta bine-venit. Promite cuiva ca il vei ajuta.
Convinge-te ca nu esti singurul. Lauda intreit o fapta buna.
Primeste in sufletul tau si in casa ta un catel de pe strada

Hraneste-l! Vorbeste-i! Pastreaza-l!

Sterge lacrimile de pe un obraz.

Cumpara-ti o ciocolata

Imparte-o cu un

Pofticios. Fii iar

curios.Descopera

un lucru nou,

ceva frumos,

ceva interesant

Da-te in leagan

Citeste o poveste

Povesteste-o unui

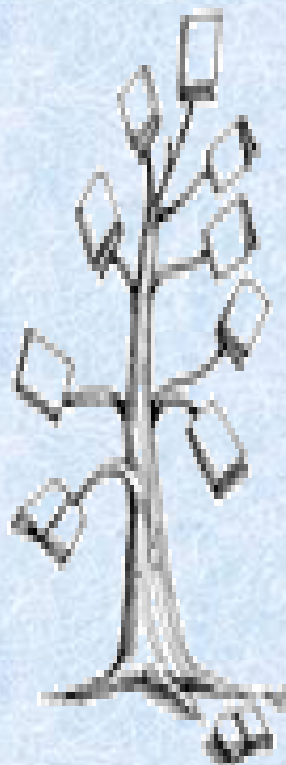
copil. Scrie o poezie

Daruieste-o „jumatatii” tale

Stai drept. Sadeste un copac

Multumeste-le dragilor tai profesori

Sadeste si tu un arbore al vietii in inima si sufletul cuiva.

Copiii, asemeni florilor

Florile și copiii - aceste vârstare de viață nouă - ne însoțesc pretutindeni cu frumusețea și nevinovăția lor. Copiii sunt mugurașii de viață nouă ai oamenilor. Ca și florile, ei sunt frumoși și mai ales, vioi totdeauna, veșnic curioși și neastâmpărați, ca apa izvoarelor de munte.

Cu ochii albaștri, ca florile de “nu-mă-uita” ori negri și strălucitori ca murele, căprui ca migdalele sau verzi ca unda mării în amurg, privirea lor ne înseninează, iar atunci când sunt înrouați cu boabe de lacrimi, ne înduioșează profund. Prietenoși cu cei ce le zâmbesc, se uită întrebători și triști la cei posomorâți. Iubesc florile și îndeosebi pui de păsări și de animale. Când abia se pot ține copăcel, ar sta iarna toată ziua cu săniuța la derdeluș ori pe costișă și s-ar tăvăli prin zăpadă ca niște pui de urs polar.

Cu mult înainte de a putea să citească „Amintiri din copilărie” de Ion Creangă, fac adesea năzdrăvăanii mai deocheate decât cele descrise de marele povestitor. Cântecul mamei „Nani, nani, pușor!”, îi duce repede în lumea viselor fericite, iar poveștile spuse de bunici le mângâie grozav sufletul. Mărișori fiind, copiii sunt cei mai dornici și plăcuți tovarăși ai părinților și bunicilor, mai ales că ultimii au răbdare să le răspundă la toate cele o mie și una de întrebări puse de ei la tot pasul.

Bunicii sunt mult iubiți de nepoți fiindcă au bunătatea să-i înțeleagă și să le repare mereu toate jucăriile, au mai mult timp să-i însoțească până la gradinițe și școli. Și nu-i nimeni mai grijuliu cu dâșii ca bunicuțele, care se fac luntre și punte să le gătească masa cea mai gustoasă și pătucul cel mai moale, mai curat și mai calduț. Sociabili cu cei de vârsta lor, își transmit din generație în generație jocuri și cântece numai de ei știute și înțelese.

Dar anii trec pe nesimțite și copiii cresc, intrând în vârsta vieții, unde se întâlnesc cu alte bucurii, dar și cu unele necazuri. Toți rămân însă în suflet cu amintirea întâmplărilor „vârstei de aur”, fără griji și necazuri, cu privirea blajină a mamei, cu atenția tatei și cu dragostea caldă de totdeauna a bunicilor.

Din foștii copii, aceștia devin prieteni ai copiilor, bucurându-se de fericirea acestora și de marea lor sinceritate în vorbe, în priviri și fapte.

Foști sau actuali copii, cu copilăria pe chip sau în suflet, la fiecare 1 Iunie trebuie să vă urăm
LA MULȚI ANI !

De ziua voastră vă dorim să fiți fericiți și iubiți!

PROF. CIORĂSCU CAMELIA

Sărbătoarea la Școala Obreja

1 Iunie, celebrată prin concursuri și spectacole

Tradiția organizării de evenimente dedicate copiilor de 1 Iunie, Sărbătoarea Internațională a Copiilor a fost continuată și în Școala cu clasele I-VIII Obreja.

Dis-de-dimineață, concursuri de alergare pe perechi, cu role, curse în pentru ca, mai apoi, să aibă Aceasta a fost excursia la spectacol muzical dedicat Municipal „Mr. Gh. datorită bunei colaborări cu

micuții au participat la biciclete, alergare în saci și desene pe asfalt, parte de o mare surpriză. Focșani și vizionarea unui celor mici la Teatrul Pastia”, lucru posibil autoritățile locale.

RUSALIILE

Ortodocșii serbează, la 50 de zile după Paști, Rusaliile, adică Pogorârea (Coborârea) Duhului Sfânt sau Cincizecimea, unul dintre marile praznice împărătești ale Mântuitorului, în care a fost alcătuită prima comunitate creștină, nucleul Bisericii de mai târziu.

Duminica Cincizecimii sau a Pogorârii Sfântului Duh, numită în popor și **Duminica mare**, este sărbătoarea anuală a pogorârii Sfântului Duh peste Sfinții Apostoli, eveniment pe care ni-l istorisesc **Faptele Apostolilor** și cu care se încheie descoperirea față de lume și de creația lui Dumnezeu. Sărbătoarea cade întotdeauna la 10 zile după Înălțare sau la 50 de zile după Paști, când a avut loc evenimentul sărbătorit și când evreii își serbau și ei **praznicul Cincizecimii**. Este totodată sărbătoarea întemeierii Bisericii creștine, pentru că, în aceeași zi, în urma cuvântării însușite de Sfântul Apostol Petru, s-au convertit la creștinism aproximativ 3.000 de suflete, care au alcătuit cea dintâi **comunitate creștină din Ierusalim**, nucleul Bisericii de mai târziu.

Duhul Sfânt, sub chipul unor limbi de foc, a umplut de darurile sale pe apostoli, pentru început aceștia căpătând marea putere de a grăi în limbi străine, necunoscute de ei până atunci. Spre mirarea multor oameni aflați în Ierusalim, cei 12 au început să facă cunoscută învățătura Mântuitorului către neamuri, în diferite limbi, deși acești ucenici erau cunoscuți de mulți dintre cei prezenți ca fiind evrei simpli, în nici un caz preocupați de învățarea limbilor străine (trimiterea Duhului Sfânt peste ucenicii săi o vestise mai demult Mântuitorul). Când **Duhul Sfânt** s-a pogorât peste apostoli, aceștia au devenit "preaînțelepți", fiind umpluți de "lumina, râvna și toate harurile dumnezeiești". Abia după acel moment, **ucenicii Domnului** au ieșit în toată lumea, săvârșind minuni, întorcând pe păgâni de la închinarea idolilor, aducând - de la oameni simpli la împărați - pe mulți la credință. Începutul a avut loc chiar în acea zi a Pogorârii Duhului Sfânt când, în urma prediciei apostolului Petru - "ca la 3000 de suflete" au crezut în Hristos, alcătuind prima comunitate creștină.

În ajunul Rusaliilor se țin Moșii de vară sau de Rusalii - cu târguri unde oamenii găsesc cele necesare pomenilor, dar și prilej de veselie. Se crede că **sufletele morților** (moșilor) după ce părăsesc mormintele în Joia Mare (cea de dinaintea Paștilor), se preumblă printre cei vii, înapoindu-se la locul lor în Ajunul Rusaliilor.

De Rusalii este obișnuit și faimosul **joc al călușarilor** (executat de cete de flăcăi), dans constând din săritul peste foc pentru a scăpa de iele – zâne rele.

Și tot ca la Paști, erau oprite îngenunchierea și postirea în toate zilele Cincizecimii, erau interzise jocurile din circuri și spectacolele păgâne. Casele se împodobeau cu flori și ramuri verzi de nuc sau de tei, obicei moștenit de la evrei. În biserici se aduc și astăzi ramuri verzi de tei sau nuc, care se binecuvântează și se împart credincioșilor, acestea simbolizând limbile de foc ale puterii Sfântului Duh, care s-a pogorât peste Sfinții Apostoli.

Pogorârea (Coborârea) Duhului Sfânt este **sărbătoarea întemeierii Bisericii**.

În România, prin decizia Parlamentului în 2008, oficial, sunt 2 zile libere de Rusalii: duminica Rusaliilor și luni – a doua zi de Rusalii.

Înv. Munteanu Nicoleta

LANSAREA MONOGRAFIEI COMUNEI OBREJIȚA

În data de 9 mai 2011, Primăria Obrejiț a a găzduit un eveniment deosebit și anume prelansarea monografiei comunei Obrejiț a.

Aleș ii comunei Obrejiț a sunt de părere că ar fi nevoie de o nouă monografie a comunei. Astfel că Primăria și Consiliul Local în colaborare cu o serie de specialiști, au început să adune documente necesare întocmirii acestui act reprezentativ pentru comună, într-o manieră modernă și atractivă. Și așa s-a născut putem spune, partea a doua a monografiei. La acest

eveniment au fost invitați consilieri locali, cadre didactice și bineînțeles un invitat special fără de care aceasta carte nu ar fi apărut. Este vorba despre d-l colonel Ionescu Gheorghe, un om deosebit, un om care a pus mult suflet în munca depusă. Această carte cuprinde capitole din domeniul Școală, Biserică, avem capitol cu „Fii de vază ai satului cu care comuna noastră se mândrește”, multe nume cu rezonanță și personalități care au ajuns să fie cunoscute în toată țara.

Lansarea oficială a monografiei va avea loc în luna august, odată cu sărbătorirea Zilei Comunei.

Anica Viorica

Exercițiu de simulare a unei situații de dezastru

La Școala cu clasele I-VIII Obrejița s-a organizat vineri 20.05.2011, orele 12.00, un amplu exercițiu ce a avut ca obiectiv măsurile care trebuie luate în cazul unor calamități provocate de cutremur și incendii. Această acțiune a vizat punerea elevilor și a cadrelor didactice, dar și a autorităților ce sunt în măsură să gestioneze un astfel de eveniment, în postura de a simula o situație de dezastru.

Domnul primar Pardos Nicu, președintele Comitetului Pentru Situații de Urgență al comunei Obrejița, în colaborare cu Inspectoratul Județean

pentru Situații de Urgență Vrancea reprezentat de colonel Lazăr Jenică, a dorit să verifice, cu această ocazie, aplicabilitatea măsurilor din planul de protecție și intervenție, a sistemului de înștiințare și informare a cetățenilor și de intervenție a serviciilor abilitate.

La acest eveniment au fost invitați primari și factori de decizie de pe raza mai multor comune limitrofe: Gugeș ti, Sihlea, Slobozia Bradului, Tîmboieș ti, Dumbrăveni, Coteș ti, Popeș ti, Poiana Cristei și Slobozia Ciorăș ti.

Exercițiul a fost susținut de către Serviciul Voluntar pentru Situații de Urgență Obrejița, care a intervenit cu autospecialele din dotare: 1 autospecială de stingerea incendiilor cu apă și 2 autospeciale de salvare și prim ajutor. De asemenea, a intervenit și un echipaj al Poliției Locale.

Exercițiul a constatat în efectuarea unor activități bine stabilite: evacuarea elevilor din școală și adunarea lor la un loc prestabilit, întreruperea cu electricitate a clădirii, salvarea unor persoane rănite și transportarea lor la locul de refugiu și stingerea unui incendiu.

Semnalul de începere al exercițiului a fost dat prin acționarea alarmei de la primărie, a soneriei din incinta școlii precum și a sirenei echipajului de poliție în tonalitățile specifice unui astfel de eveniment.

Acțiunea s-a desfășurat conform scenariului propus și s-a dovedit un succes dovedit fiind calificativul de „Foarte bine” primit din partea reprezentanților Inspectoratului pentru Situații de Urgență.

În comuna Obrejița au avut și vor avea loc în continuare, periodic astfel de exerciții, iar scopul acestora este de a reactualiza planul de

acțiune în cazul unor dezastre, astfel încât fiecare factor responsabil să fie cât mai eficient în momentul în care o astfel de calamitate se poate produce.

PROF. CIORĂSCU CAMELIA

Curiozități din Marea Britanie

Știați că...

- ❖ În Marea Britanie nu se serbează Ziua Națională ca în alte țări? Fiecare din cele patru mari unități administrative sărbătorește câte o zi în funcție de Sfântul protector. Numai în Irlanda de Nord (și în Republica Irlanda) Ziua Sf. Patrick este sărbătoare oficială. Toate celelalte zile naționale sunt zile normale lucrătoare.

1 Martie - St. David – este Ziua Națională a Țării Galilor (Wales)

17 Martie – St. Patrick – este Ziua Națională a Irlandei de Nord(Ireland) și a Republicii Irlanda.

23 Aprilie – St. George (Sf. Gheorghe) – este Ziua Națională a Angliei(England)

30 Noiembrie – St. Andrew (Sf. Andrei) – este Ziua Națională a Scoției (Scotland)

- ❖ Cea mai veche construcție din Londra este **Turnul Londrei**, a cărei construcție a fost începută de Wilhelm Cuceritorul în jurul anului **1076?**

Turnul Londrei a servit drept fortăreață și reședință regală, dar cea mai cunoscută parte a acestei fortărețe a fost închisoarea subterană în care și-au pierdut viața cei care cădeau în dizgrația regelui. De aceea, se crede că noaptea pe coridoarele și prin încăperile Turnului bânuie spiritele celor întemnițați și condamnați la moarte pe nedrept.

❖ Anii 1665 și 1666 au fost devastatori pentru capitala britanică? **Marea Ciumă** a făcut ravagii în cei doi ani, ucigând peste 60.000 de oameni, adică o cincime din populația orașului. Marea ciumă a fost urmată imediat de o altă catastrofă.

În **septembrie 1666**, Londra a fost zguduită de **Marele Incendiu**. Început noaptea târziu de la o brutărie, incendiul a fost stins cu greu după mai multe zile, după ce a distrus 60% din oraș.

❖ În lacul **Loch Ness** din Scoția se presupune că trăiește un animal uriaș, numit de presă **Monstrul din Loch Ness** sau **Nessie**?

Loch Ness, localizat în Highlands, Scoția, are cel mai mare volum de apă proaspătă din Marea Britanie. Relatări despre existența unui monstru acvatic există încă de acum 1500 de ani, dar legenda monstrului din Loch Ness a apărut în momentul în care un cuplu din localitate a pretins că a văzut un animal enorm undulându-se la suprafața apei. În 1934, o faimoasă fotografie prezenta o creatură asemănătoare cu un dinozaur, al cărei gât lung ieșea din apele învolburate. Aceasta fotografie i-a făcut pe unii să speculeze cum că Nessie este singurul supraviețuitor al unei specii dispărute de mult timp, **plesiozaurul**. Plesiozaurul acvatic se presupune că a pierit împreună cu restul dinozaurilor, cu 65 de milioane de ani în urmă.

În anul 1975, într-o expediție la Loch Ness, Academia de Științe și Aplicate din Boston a combinat sonarul și fotografia subacvatică. A fost realizată o fotografie care, după ce a fost mărită, părea să arate înotătoarea imensă a unei creaturi asemănătoare unui plesiozaur. Alte expediții cu sonar în anii 80 și 90 au avut rezultate interesante, dar totuși neconcludente. În 1994, a fost dezvăluit faptul că faimoasa fotografie din 1934 era o farsă, dar acest lucru nu a stăvilit entuziasmul turiștilor și al investigatorilor profesioniști sau amatori cu privire la **legenda Monstrului din Loch Ness**.

Prof. Anca Pricopi

Pădurea plângea

Tudorache Alina Cristina – Clasa a VII-a
Școala cu cls. I-VIII Obrejiț a

Ce poate fi mai minunat decât pădurea adâncă și răcoroasă. Îmi place adierea vântului printre crengile copacilor, mirosul dulce al aerului de pădure, farmecul de umbre și culori, cântecul ei minunat. Așa gândeam îndreptându-mi pași spre pădurea mult dorită. Când am ajuns acolo, în loc să vad copacii acoperiți de verdețură și împodobiți cu flori, crengile erau zdrențuite, iarba arsă, florile triste și cu capetele plecate.

Pădurea plângea.

Plângeau frunzele plopului tremurător, plângea fagul cel falnic, până și stejarul cel tare ca stânca vărsa lacrimi de durere. M-am înfiorat. Sufletul meu era sfâșiat de durere și lacrimi îmi curgeau în voie. Ce se întâmplase? Nu îmi elegeam nimic. Noroc că sub un ciot uscat zării o florică ce scăpase ca prin minune. M-am apropiat încet și am întrebat-o

- Ce s-a întâmplat cu pădurea?

- Pasărea de foc, murmura florica, a înghițit totul în calea ei. Pădurea va dispărea, totul se va preface în pustiu. Oh, vă rog, ocrotiți apele, munții, pădurile cu pasările minunate, cerbii și celelalte viețuitoare.

Din suflet am simțit răsărindu-mi, fără voie, o lacrimă caldă. Tăcui. Pădurea era foarte tristă și foarte pustie în jalea ei. Și eu simțeam, poate din pricina aceasta, o greutate mare în suflet. Oamenii au uitat că în frumusețea viețuitoarelor se oglindește frumusețea pădurii. Când un cerb este frumos și pădurea este falnică. În viețuitoarele ei pădurea se vede pe sine. Dacă pădurea dispăre, nimeni nu se va mai îmbăta de aroma florilor, de foșnetul ierbii presărate de pași ai puilor de cerb și de murmurul izvoarelor.

Am mers mai departe să vad ce s-a întâmplat cu izvorul de la marginea pădurii. Nu de puține ori îi ascultam susurul blând și îmbătător de mirosul florilor din jur, cădeam într-o lungă visare. Dar ce să vezi murmurul dulce și suav s-a preschimbat într-un cântec de jale.

Apa era tulbure și viața parcă pierise din ea. Am început să plâng și lacrimile mele se amestecau cu cele ale izvorului. Privind în jur la aerul, apa și pădurea poluată nu pot decât să strig asemeni marelui scriitor Marin Preda

„Ne distrugem planeta, o poluăm, ce anume să mai inventăm ca să-i împiedicăm pe vânătorii și mai ales pe obsedații randamentului în dauna naturii să ne distrugă speciile rare, ierburile care fac să strălucească pământul, animalele și pasările.” Totul în jur striga de disperare. Dar oare e ceva care să audă. Dorim un mediu sigur, un mediu în care fiecare avem responsabilitatea de a păstra și proteja ceea ce noi nu am creat, ci Dumnezeu ni l-a dăruit în bunătatea Sa cea mare.

Diamantul verde

Pădurea mea cea dragă,
Mereu e primitoare,
Te cheamă la visare,
Și e încântătoare.

Eu te preț uiesc,
Și nu vreau să te îmbolnăvesc.
Tu ești ti o pădure frumoasă,
Și ești ti cea mai aleasă.

Copacii tăi cei frumoși i,
Își i mișcă crengile duioși i,
Iar vieț uitoare le găsesc gazdă bună,
Și-n frunziș ul lor se adună.

De vreț i oameni,
Din lumea întreagă,
Pădurea să rămână întreagă,
Protejaț i-o ca pe o mama dragă!

Anica Adelina
Clasa a V-a

Pădurea

Pădurea e locul unde te poți i gândi,
Poți i medita, nu ezita,
Măcar poți i încerca
Pădurea e locul pentru care te poți i

schimba.

Haideți i s-o ajutăm,
S-o apărăm,
De oameni răi să o scăpăm.

Munteanu Cristina
Clasa a VI-a

Pasărea neliniș tită

În pădurea verde aprinsă,
Pe o ramură deschisă,
Stă o pasăre frumoasă
Cu o coadă stufoasă.

Deodata pe un drum,
Vine un miros de scrum.
Iar când se apropie niț el,
Vede un foc mititel.

Ea suflă să-l stingă,
Dar nu poate că e mică,
Iar când vine un vânt mare,
Îl suflă până în zare.

Ea cu ciocul apă lua,
Ș i focul îl stropea.
Ș i cu greu aș a muncea,
Până focul îl stingea.

Pardos Georgiana
Clasa a VI-a

Statele Uniunii Europene

27 de povești de tradiție, obiceiuri, cultură

Pe 9 mai sărbătorim cu toții Ziua Europei. Considerată o poveste de succes, Uniunea Europeană reprezintă o familie de țări democratice europene care, deși rămân națiuni independente, își unesc suveranitatea cu scopul de a obține o putere și o influență mondială pe care, în altă situație, niciuna dintre ele nu ar putea să o atingă pe cont propriu.

În acest context, nu e deloc de mirare că numărul statelor membre UE a crescut de la 6 la 27 și că, și în prezent, există state candidate în vederea aderării. UE constituie un mozaic de culturi, obiceiuri și tradiții, pe cât de distincte, pe atât de fascinante. Începem astăzi cu primele 8 povești ale țărilor din Uniunea Europeană (în ordine alfabetică).

Austria, locul în care s-a auzit „Sunetul muzicii”

Despre Austria se spune că ea înseamnă, înainte de toate, vals și muzică, iar în acest sens sunt cunoscute Balul Republicii de la Opera din Viena, cu participarea înalților oficiali ai țării și „debutul” – marile școli de dans deschid evenimentul cu un vals al tinerilor, care își fac astfel intrarea în societate, dar și carnavalul (Fasching) dinaintea Paștelui.

Să nu uităm nici faptul că, la Salzburg, s-a născut renumitul compozitor Mozart și, de asemenea, tot aici au avut loc și filmările la „Sunetul muzicii”.

Manneken Pis, eterna atracție din capitala Belgiei

Când spui Belgia, ai putea spune Manneken Pis (Băiețelul care face pipi), unul din simbolurile capitalei, Bruxelles. Micuța statueta din bronz beneficiază de o impresionantă garderobă donată de vizitatorii din întreaga lume, cele peste 750 de costume purtate în decursul timpului fiind expuse în Maison du Roi, muzeul din centrul metropolei.

Chiar dacă în sec. al XIII-lea pisicile erau considerate de rău augur, în prezent, în orașul Ipres este organizată o paradă a pisicilor, cei peste 2.000 de partici-panți personificând rolul acestora în istorie, literatură și folclor.

200 de trandafiri pentru un gram de ulei bulgăresc

Uleiul de trandafiri din renumita Vale a Trandafirilor, supranumit și „aurul lichid al Bulgariei” este un simbol al acestei țări. Se spune că pentru producerea unui gram de ulei sunt necesari 200 de trandafiri, culesul florilor începând chiar înainte ca soarele să răsară, căci acesta ar fi, se pare, momentul în care petalele răspândesc cel mai puternic parfum.

Cipru, o insulă născută din iubire

Una dintre cele mai vechi culturi din zona mediteraneană este cultura cipriotă, insula fiind populată încă din 3.700 î.e.n. Conform legendei, denumirea insulei ar fi legată de Paphos, fiica lui Pygmalion, conducător antic al Ciprului. Deoarece nu-și găsisese femeia ideală, acesta a comandat o statuie de fildeş care s-o întruchieze și s-a îndrăgostit de ea, fapt care i-a adus și mai multă nefericire. Tot legenda spune că zeița Afrodita, pentru a-i alunga suferința, a dat viață statuii, din iubirea celor doi născându-se apoi Paphos.

Bere și un sărut sub florile de cireș

Principalul producător de bere din lume, Cehia este și deținătoarea titlului la categorii cum sunt „primul muzeu al berii din lume”, primele beri Pilsener și Budweiser și primul președinte care a scris o piesă inspirată de experiența personală într-o berărie din Cehia (Vaclav Havel – „Audiența”). Potrivit obiceiului, de 1 mai fetele trebuie să primească un sărut sub florile de cireș, pentru a rămâne mereu frumoase.

Mica sirenă

Cine ajunge în Danemarca, la Copenhaga, nu ratează statuia Miciei Sirene. În poveștile lui Hans Christian Andersen, sirena se îndrăgostește de un prinț și pentru că nu se poate căsători cu el moare și se transformă în spuma mării.

Cunoscut este, despre Danemarca, și numărul ridicat al divorțurilor, un obicei actual legat de familie fiind acela de a sărbători nunta de argint la 12 ani și jumătate de căsnicie, familia și prietenii cuplului agățând la intrarea în casă un simbol al sărbătorii: jumătate de cerc din molid, ornat cu flori și luminițe.

Estonia, sub magia internetului

Numită și „E-stonia”, Estonia este țara în care 65% din cetățenii cu vârste între 6 și 74 de ani sunt utilizatori de internet, aici existând peste 1.000 de Puncte de Acces Public la internet. În plus, cetățenii pot vota prin internet, locul de parcare rezervându-se, și el, tot la distanță, prin telefon.

În noaptea de 24 iunie, de Sf. Ion, se spune că înflorește feriga, iar cel care o găsește va avea parte numai de bucurii tot restul anului.

Stăpânul inelelor

Folclorul național al Finlandei este legat de Kalevala, o colecție de 50 de poeme folclorice cu eroi mitici care l-au inspirat pe J.R.R. Tolkien când a scris „Stăpânul inelelor”. Sărbătorită ca zi a culturii finlandeze, ziua de apariție a Kavalei este marcată și prin arborarea drapelului național.

5 iunie - Ziua Mondială a Mediului

La data de 5 iunie în fiecare an se celebrează în întreaga lume Ziua Mondială a Mediului în mai bine de 100 de țări. Anul 2011 este “Anul Internațional al Pădurilor”. În acest context, sloganul campaniei de celebrare a Zilei Mondiale a Mediului la nivel național a fost ***“Pădurile și natura în serviciul dumneavoastră, ÎMPREUNĂ PENTRU SĂNĂTATE”***.

Spațiile verzi din orașe, grădinile și parcurile sunt adevărate refugii pentru mulți dintre noi. Ceea ce facem în direcția protejării acestora facem, în primul rând, pentru noi, pentru sănătatea noastră și a generațiilor care ne vor urma.

Este important a sădi în mintea și în sufletul fiecărui cetățean al societății, conceptul ca omul, ca specie biologică, este dependent de natură și nu poate trăi în afara ei. Fiecare dintre noi poate contribui semnificativ la ameliorarea și protejarea parcurilor, a spațiilor verzi sau a grădinilor, precum și la celebrarea acestei sărbători prin participare și susținere.

Ce poate face oricine:

- Să meargă pe jos, cu bicicleta, cu rolele sau mijloacele de transport în comun în locul autoturismului propriu;
- Să nu arunce gunoaiile pe jos, nici în orașe, nici când sunt în mijlocul naturii;
- Să recicleze ceea ce se poate recicla: hârtia, metalul, plasticul, sticla, bateriile;
- Să planteze un copac, sau să aibă grija de planta verde din ghiveci;
- Să doneze ceea ce nu îi mai folosește;
- Să economisească energia electrică și apa;
- Să învețe un copil despre natură și felul în care o poate proteja.

Stă în puterea omului să ia măsuri eficiente și să găsească soluții pentru a opri continuarea și agravarea poluării mediului înconjurător.

Elevii Școlii Obrejița, antrenați de jocuri și concursuri au petrecut câteva ore pe malul pârauului Slimnic în dimineața zilei de luni, 6 iunie, sărbătorind astfel Ziua Mondială a Mediului. Coordonăți de prof. Georgescu Viorica și prof. Iliescu Gheorghe, elevii au desfășurat activități recreative pe malul râului și au învățat cum să respecte natura și beneficiile furnizate de aceasta, dar totodată și-au îmbogățit cunoștințele legate de geografie, mediu și activități industriale.

Prof. Georgescu Viorica

STUDIU PRIVIND REZULTATELE DERULĂRII PROIECTULUI „STOP VIOLENȚEI!” ÎN ȘCOALA OBREJIȚA

PROF. CIORĂSCU CAMELIA

Violența este o realitate în școlile românești, fapt care reprezintă un semnal de alarmă asupra calității climatului școlar și a relațiilor pedagogice și, implicit, asupra întregii vieți școlare. Aceasta, cu atât mai mult cu cât manifestarea unor asemenea comportamente este însoțită deseori de o atitudine general devalorizantă față de școală ca instituție de educație.

Violența școlară este asociată, în general, cu zonele dificile, cu periferiile, acolo unde sărăcia este la ea acasă. De aceea, atunci când se vorbește despre violență în școală, se consideră drept surse defavorizante anumiți factori exteriori ai școlii:

- mediul familial,
- mediul social,
- factori ce țin de individ, de personalitatea lui.

Școala trebuie să își asume un rol de prevenire și de stăpânire a fenomenului violenței. În special pentru prevenirea unor asemenea situații, și – după caz – pentru stoparea lor, școala noastră și-a propus în anul școlar 2010-2011 demararea unui parteneriat cu Postul de Poliție al comunei Obrejița, prin derularea proiectului „Stop violenței!”.

Proiectul cu tema „Stop violenței!”, a vizat în mod direct:

- informarea părinților copiilor din școală și grădiniță, a cadrelor didactice și a personalului unității, cu privire la consecințele unor acte de violență între copiii;
- cunoașterea legislației în vigoare, a consecințelor nerespectării ei;
- dezbateră în comun a unor cazuri în vederea cunoașterii unor strategii de prevenire sau intervenție.

Prin acțiunile proiectului s-au creat oportunități de consiliere a adulților și copiilor, după situație, prin care au fost îndrumați cum să aleagă și să aplice strategii de prevenire a violenței, precum și modalități de prevenire a acestora.

Conducerea unității de învățământ, dirigenții și învățătorii în colaborare cu părinții au urmărit următoarele obiective:

- cunoașterea problematicei actuale a violenței;
- observarea mai atentă a comportamentului elevilor, pentru o mai bună înțelegere a cauzelor actelor de violență;
- determinarea impactului real al acestui fenomen asupra tinerilor;
- ameliorarea comunicării cu elevii ce manifestă comportamente violente și stabilirea unor relații de încredere;
- detensionarea conflictelor cu ajutorul formatorilor de opinie;
- dezvoltarea parteneriatului școală-familie;

- colaborarea cu specialiști
- identificarea măsurilor necesare pentru controlul violenței.
Activitățile derulate în acest proiect au plecat de la următoarele ipoteze:
- Cu cât violența din viața societății este mai des popularizată de mass media, cu atât violența și agresivitatea tinerilor va crește
- Dacă formele și conținuturile activităților educaționale corespund cerințelor actuale ale tinerilor atunci aceștia sunt mai disponibili în preluarea și adaptarea comportamentului lor la unele dintre acestea
- Gradul de organizare informală a tinerilor determină modul de raportare a acestora la sistemul de norme și modele comportamentale specifice comunității

Cazurile de violență prezentate în mass-media, informațiile furnizate de instituțiile ce se ocupă de protecția minorilor, discuțiile purtate cu cadre didactice din grădinițe și școli, cu părinții, cu reprezentanți ai poliției, toate vizând apariția violenței în rândul minorilor, relevă în fapt o slabă informare a membrilor societății cu privire la acest fenomen și la amploarea pe care a luat-o acesta în rândul copiilor.

Specificul comun tuturor cazurilor aflate în atenție este acela că tot mai frecvent copiii au fost supuși abuzurilor de diferite naturi (fizice și/sau psihice) din partea adulților, atât în familie sau în școală, cât și în afară, abuzuri care au lezat ființa copiilor și care au contribuit ca exemple în comportamentul lor. Școala trebuie să învețe tinerii să se rețină de la impulsurile violente prin conștientizarea nocivității pentru ei înșiși dar și pentru persoanele din jurul lor.

În derularea programului a fost important să evaluăm gama de situații și varietatea de activități pe care le include termenul „violență”. A fost absolut esențial să luăm în calcul aceasta diversitate pentru a evita impunerea de planuri greșit concepute și luarea de măsuri și decizii care nu vor face decât să înrăutățească problema. Deși școala nu poate face totul, nu poate remedia singură bolile sociale și deși este afectată de conflictele și contradicțiile societății noastre, are o contribuție vitală la abordarea și rezolvarea problemelor legate de violență.

În școala noastră proiectul a fost întâmpinat cu entuziasm de către părinți și cu reticență din partea elevilor care, inițial, au considerat că violența în școală nu reprezintă un adevărat pericol. Abordarea problemei violentei a trebuit să se concentreze îndeaproape pe situații concrete și pe nevoia asumării unui angajament clar din partea adulților, de cooperare între aceștia, de discuții frecvente purtate cu răbdare cu elevii, de construirea unor modalități de comunicare și de utilizare a metodelor de soluționare a conflictelor bazate fie pe mediere sau, în cazurile mai serioase, pe sistemul juridic.

În afara dezbaterilor cu părinții, cu elevii, a seminariilor susținute de specialiștii – parteneri ai proiectului (medic, psiholog, agenți de poliție), a expunerilor și orelor de consiliere, instrumentul de lucru cel mai exact care a evidențiat existența și formele violenței în rândul elevilor noștri a fost un chestionar care a fost aplicat unui număr de 48 de elevi din clasele gimnaziale.

Concluziile sunt destul de îngrijorătoare.

În 50% din cazuri se manifesta violenta între elevi, în 30% elevii sunt violenti fata de profesori, în 20% profesorii fiind cei violenti fata de elevi. si rezultatele referitoare asupra cui se îndreapta violenta trebuie sa ne dea de gândit: asupra parintilor 10% în foarte mare masura si 15% în mare masura, asupra profesorilor 14% în foarte mare masura si 8% în mare masura, asupra prietenilor si colegilor 29% în foarte mare masura si 21% în mare masura, asupra obiectelor 27% în foarte mare masura si 25% în mare masura. 35% dintre elevii intervieati spun ca strada este locul în care violenta se manifesta în cea mai mare masura, iar 29% spun

ca violenta se manifesta în cea mai mare masura în apropierea scolii. Astfel ne putem explica sentimentul insecuritatii pe care îl au unii tineri, dar si actele de vandalism si consumul de bauturi alcoolice.

Cei mai multi dintre elevii intervievati considera ca scoala are cea mai mare influenta în ceea ce priveste însusirea unor valori civice si socio-profesionale ca: libertatea de expresie, creativitatea, competenta, comportamentul activ, cultura civica, spiritul de competitie, formarea culturala, succesul, eroismul sau patriotismul. Faptul ca aceste valori sunt atribuite cu precadere de catre elevi scolii ma determina sa cred ca diversele atacuri din mass media cu privire la rolul învățământului din perspectiva valorilor însusite de elevi nu sunt îndreptatite. Școala se mentine, astfel, pe primul loc între institutii în ceea ce priveste influenta pozitiva asupra tinerilor. Deci sursa violentei din scoli nu este reprezentata de valorile pe care le promoveaza institutiile de învățământ sau în modelele de comportament pe care profesorii le propun elevilor ci, mai degraba, scoala este spatiul de manifestare a unor acte de violenta care își au originea în alta parte.

Analizând raspunsurile de la întrebarea 14 din chestionar s-au identificat urmatoarele masuri pentru controlul violentei:

- antrenarea elevilor în mai multe activitati extrascolare (stiintifice, artistice, sportive, turistice etc.)
 - 27% în foarte mare masura
 - 20% în mare masura
 - 17% într-o oarecare masura
 - 20% într-o mica masura
 - 16% deloc
- acordarea unei mai mari atentii (pregatire, modalitate de desfasurare etc.) orelor de dirigentie
 - 25% în foarte mare masura

- 19% în mare masura
- 26% într-o oarecare masura
- 22% într-o mica masura
- 8% deloc
- înființarea/popularizarea unor linii de telefon gratuite unde sa se poata întotdeauna cere sfat si consiliere
 - 31% în foarte mare masura
 - 20% în mare masura
 - 22% într-o oarecare masura
 - 15% într-o mica masura
 - 12% deloc
- lansarea unor programe de instruire a profesorilor pentru a învăța sa soluționeze cazurile de conflicte
 - 15% în foarte mare masura
 - 23% în mare masura
 - 31% într-o oarecare masura
 - 20% într-o mica masura
 - 11% deloc
- lansarea unor programe în care parintii sa fie implicați în soluționarea diferitelor cazuri de violență în școală
 - 15% în foarte mare masura
 - 16% în mare masura
 - 10% într-o oarecare masura
 - 18% într-o mica masura
 - 41% deloc

Fenomenul violenței școlare trebuie analizat în contextul apariției lui. A gândi strategii, proiecte de prevenire a violenței școlare înseamnă a lua în considerație toți factorii (sociali, familiali, școlari, de personalitate) ce pot determina comportamentul violent al elevilor. Școala poate juca un rol important în prevenirea violenței școlare.

Pentru ca școala să își asume acest rol de prevenire și de stăpânire a fenomenului violenței, prima investiție trebuie făcută în domeniul formării profesorilor. Este nevoie de o formare specifică, în măsură să permită satisfacerea cerințelor elevilor „cu probleme”.

Există un nivel de indisciplină inerent în școli, ca rezultat al faptului că elevii sunt la o vârstă la care sunt tentați să treacă peste reguli, iar această indisciplină poate duce la un comportament violent. Lipsa modelelor sociale, mediatizarea excesivă a cazurilor de violență și indisciplină pot influența comportamentul elevilor, aceștia putând fi tentați să imite acțiunile văzute la televizor. Societatea românească trece printr-o criză din punctul de vedere al valorilor sociale. Violența este din păcate pentru mijloacele de informare în masă o afacere rentabilă, iar formele dramatizării și exagerării atrage publicitatea dorită, rating-ul. În mass-media se pune accentul pe ideea că nu este nevoie să ai multă școală pentru a avea succes în viață și că succesul se măsoară în primul rând prin bani. Aceste modele sunt perpetuate și în familie, și pe stradă, iar școala are puține șanse de a schimba mentalitatea elevilor în condițiile în care toate celelalte surse de informare spun contrariul. Copiii sunt în școală șase sau șapte ore pe zi. În rest sunt acasă, pe stradă, se uită la televizor. Tot ce învață în școală – cum să vorbească, cum să se poarte – este contrazis de ce văd în rest. Agresiunile întâlnite în școală sunt injuriile, jignirile, îmbrâncelile, intimidările, vulgaritățile.

Este necesară prezența în fiecare școală a unui psiholog care să consilieze elevii și să colaboreze cu profesorii, dar se face simțită și necesitatea implicării părinților, cei care, de multe ori nu participa suficient la educația copiilor lor...

Calendarul verii

Iunie este a șasea lună a anului în calendarul Gregorian și una dintre cele patru luni gregoriene cu o durată de 30 de zile.

Iunie începe (astrologic) cu soarele în semnul Gemenilor și sfârșește în semnul Racului. Din punct de vedere astronomic, luna iunie începe cu soarele în constelația Taurului și se sfârșește cu soarele în constelația Gemenilor.

Numele lunii iunie (latină: Iunius) vine de la zeița Iuno, soția lui Jupiter și protectoarea femeilor măritate.

În România, luna iunie, popular, se numește Cireșar. Pe data de 21 iunie este solstițiu de vară, marcând ziua cea mai lungă a anului.

Iulie este a șaptea lună a anului în calendarul Gregorian și una dintre cele șapte luni gregoriene cu o durată de 31 de zile.

Iulie începe (astrologic) cu soarele în semnul Racului și sfârșește în semnul Leului. Din punct de vedere astronomic, luna iulie începe cu soarele în constelația Gemenilor și se sfârșește cu soarele în constelația Racului.

Numele lunii iulie vine de la Iulius Cezar care s-a născut în această lună. Înainte, luna iulie se numea în latină Quintilis pentru că era a cincea lună în calendarul roman, calendar care începea cu luna martie.

În România, luna iulie, popular, se numește Cuptor.

Iulie începe în aceeași zi a săptămânii ca și Aprilie în fiecare an și ca Ianuarie în anii bisecți

August este a opta lună a anului în calendarul Gregorian și una dintre cele șapte luni gregoriene cu o durată de 31 de zile.

August începe (astrologic) cu soarele în semnul Leului și sfârșește în semnul Fecioarei. Din punct de vedere astronomic, luna august începe cu soarele în constelația Racului și se sfârșește cu soarele în constelația Leului.

Numele lunii august vine de la numele primului împărat roman, Cezar August. Luna are 31 de zile, pentru că Cezar August a dorit ca luna august să aibă tot atâtea zile câte are luna lui Iulius Cezar, luna iulie. Înainte, luna august se numea în latină Sextilis pentru că era a șasea lună în calendarul roman, calendar care începea cu luna martie.

În România, luna august, popular, are mai multe denumiri zonale: Augustru, Măselar, Gustar, Secerar.

Scrisori de la copii către Dumnezeu

(dintr-o colecție de scrisori autentice ale unor copii către Dumnezeu)
Adevărul e că ar trebui să învățăm din sinceritatea copiilor.

Dragă Dumnezeule,

Dacă ești atent duminică la biserică, Îți arăt pantofii mei cei noi! Dumnezeule! Vreau să trăiesc 900 de ani ca tipul acela din Biblie! Știi, am auzit că Edison a făcut lumina. Dar la școală, învățătoarea ne-a spus că Tu ai făcut-o. Edison asta ți-a furat ideea! Niciodată n-aș fi crezut că movul se potrivește cu portocaliul, până când am văzut apusul de soare pe care l-ai făcut marți seara. A fost tare mișto...

La școală, învățătoarea ne-a explicat ce și câte faci. Știi, Doamne, aș avea totuși o întrebare: Cine Îți face treaba când ești în concediu? Tu chiar așa ai proiectat girafa sau din greșeală a ieșit așa? De ce lași oamenii să moară și tot faci alții în loc? N-ar fi mai simplu să-i lași în viață pe ăștia?

Preotul nostru Îți este prieten? Sau aveți doar o relație de afaceri?

Tu știi despre lucruri înainte ca ele să fie inventate?

Îți mulțumesc pentru frățior, dar eu Te-am rugat să-mi trimiți un cățel...

Cât timp am fost în vacanță, tot timpul a plouat și tăticu' a fost tare nervos și a spus niște lucruri urâte despre Tine... Dar Te rog frumos să nu-i faci rău! Te rog să-mi trimiți un ponei. Până acum nu Ți-am cerut nimic. Poți verifica!

Cum de pe vremuri ai făcut atâtea minuni, iar acum nici una? Cum de în ultima vreme n-ai mai inventat nici un animal nou? Sunt tot numai alea vechi... Pun pariu că e foarte greu să-i iubești pe toți oamenii de pe pământ. Noi suntem doar patru în familie și uneori ne este tare, tare greu. Mie, cel puțin!

Rugăciunile unor copii:

Doamne, dacă nu mă poți face un băiat bun, nu te îngrijora. Mă distrez de minune așa cum sunt!

Doamne, Dumnezeule, Te rog foarte mult să ai grijă de Tine, că dacă Ți se întâmplă ceva, va fi vai și amar de noi toți!

Și rugăciunea unui copil pedepsit să mănânce separat de restul familiei:

"Doamne Isuse! Îți mulțumesc că mi-ai întins masa în fața potrivnicilor mei. Amin!"

Întrebări de la și pentru copii:

De ce circulă sângele în corp?

Sângele umblă prin corp, ca să îi prindă pe microbi și să îi înecă.

La ce folosesc sprâncenele?

Sprâncenele folosesc ca să țină fruntea sus, să nu-ți vină fruntea pe ochi.

De ce ne spălăm cu săpun?

Noi ne spălăm, ca să dăm săpun în ochi la microbi.

Ce sunt amprente?

Ampretele e când punem mâna pe o clanță și rămân degetele acolo și le găsește poliția.

Ce este sufletul?

Suflet e când îți pune mama prăjituri pe farfurie și îi lași și lu ăla mic.

Ce este tristețea?

Tristețe înseamnă când un om vine la altul

și bea mult.

Ce sunt microbi?

Microbii sunt niște gândăcei mici de tot care sunt ascunși pe la aprozar. Ei vede că ai cumpărat cartofi, sare pe cartofi și dacă nu-i speli pe cartofi, tu mori.

De ce își fac oamenii cadouri?

Oamenii își fac cadouri ca să nu fie nesimțiți.

De ce dă dirijorul din mâini cu un băț când dirijează?

Dirijorul are un băț în mână, că e urât să arate cu degetul, ca să vadă ăia care cântă cum merge simfonia.

De ce găina nu zboară ca celelalte păsări?

Găina nu zboară pe sus ca celelalte păsări pentru că-i e frică să nu scape oul când îi vine ca să-l facă.

Ce este respectul?

Respect e atunci când te scoli de pe scaun ca să stea babele jos.

Ce înseamnă cuvântul "modern"?

Modern e atunci când vezi ceva frumos și e scump și n-ai bani.

Dacă pământul este rotund, cum de nu cădem de pe el?
El este rotund, dar noi nu mergem acolo unde se face el rotund.

De ce se învâртеște pământul?
Pământul se învâртеște ca să aibă toate țările pământ. El când se învâрте dă pământ la toate țările.

Ce înseamnă a zâmbi?
A zâmbi e atunci când niște oameni râd cu gura închisă ca să nu deranjeze oamenii de la bloc.

Ce sunt somnambulii?
Somnambulii au o boală care nu-i lasă să cadă de pe acoperiș. Microbii aștia le dă echilibru. Când somnambulii vin într-o parte, microbii vin în cealaltă parte, și așa mereu.

La ce folosește steagul?
Steagul folosește ca atunci când veneau turcii peste noi, ei nu știau peste ce țară veneau și atunci noi le arătam steagul și după aia ei știau.

Ce este ministrul?
1. Ministru e un om care stă pe scaun și le spune la alții să facă cerere.
2. Ministru e un om care a învățat zece clase după care s-a dus la serviciul de miniștrii.

Ce sunt țărani?
Țărani înseamnă un om care vrea să-și facă buletin de București.

Ce este igiena?
Igiena este atunci când vin neamurile și vede ce curat e în casă.

Prof. Camelia Ciorascu
Directorul Scolii cu clasele
I-VIII Obreja
Jud. Vrancea

COLECTIVUL DE REDACTIE

PROFESOR COORDONATOR: ANTONACHE CORINA

SECRETAR: CIORASCU CAMELIA

REDACTOR RUBRICA: ANICA VIORICA

COLABORATORI

ELEVI: ANICA ADELINA
TUDORACHE ALINA
BARBU GEORGIANA

CADRE DIDACTICE: MUNTEANU NICOLETA
BOLDEANU LILIANA TEODORA
LANCEA FLORIN
GEORGESCU ELENA VIORICA

*Mulumim celor care ne-au oferit material pentru acest numar si va asteptam
cu alte idei tot la fel de interesante pentru numarul urmator!*